

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Δ. Κωνσταντίνου, Ε.Δ.

Αρ. Υπόθεσης: 3923/17

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΛΑΡΝΑΚΑΣ

-εναντίον-

Κατηγορούμενος

Ημερομηνία: 30 Οκτωβρίου, 2020

Εμφανίσεις:

Για Κατηγορούσα Αρχή: κα Πρόξενου.

Για τον Κατηγορούμενη: κος Πολυχρόνης.

Κατηγορούμενος παρών.

ΠΟΙΝΗ

Ο κατηγορούμενος έχει βρεθεί ένοχος μετά από δική του παραδοχή σε δύο κατηγορίες ως ακολούθως:

Πρώτη κατηγορία:

Καταφρόνηση Δικαστηρίου κατά παράβαση των άρθρων 2 και 44(1)(α) του Περί Δικαστηρίων Νόμου του 1960, Ν.14/60.

Δεύτερη κατηγορία:

Επίθεση κατά οργάνου της τάξης κατά παράβαση του άρθρου 244(β) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ.154.

Σύμφωνα με τα γεγονότα, ο κατηγορούμενος ευρισκόταν στην αίθουσα του κακουργιοδικείου για να παρακολουθήσει διαδικασία που αφορούσε το αδίκημα του φόνου. Όταν ο κατηγορούμενος μπήκε στην αίθουσα έγινε φασαρία και ο κατηγορούμενος ενώπιον των Δικαστών κτύπησε στην πλάτη τον ΜΚ1. Ο ΜΚ2 αμέσως τον πλησίασε και του είπε ότι είναι υπό σύλληψη για καταφρόνηση Δικαστηρίου. Είναι λευκού ποινικού μητρώου και υπάρχουν €120 έξοδα εναντίον του κατηγορουμένου.

Ακολούθησε η αγόρευση του δικηγόρου του για σκοπούς μετριασμού της ποινής του. Το πρώτο πράγμα που επισήμανε ο δικηγόρος του είναι την έντονη ψυχολογική φόρτιση του κατηγορουμένου την επίδικη μέρα. Ο κατηγορούμενος ευρισκόταν στο Δικαστήριο για να παρακολουθήσει διαδικασία που αφορούσε την εν ψυχρό εκτέλεση φίλου του, σε δημόσιο χώρο με πυροβόλο όπλο. Επρόκειτο για στενό του φίλο, με τον οποίο διατηρούσε στενές φιλικές σχέσεις τόσο σε προσωπικό όσο και σε οικογενειακό επίπεδο. Ήταν σε άσχημη ψυχολογική κατάσταση. Όταν είδε τον κατηγορούμενο παραφέρθηκε. Αυτό είναι κάτι το οποίο αναγνωρίζει και για το οποίο απολογείται. Ο κατηγορούμενος σήμερα είναι άνεργος. Είναι λήπτης Ελάχιστου Εγγυημένου Εισοδήματος. Διαμένει με τη μητέρα του την οποία και φροντίζει. Ζητά συγγνώμη και έχει ειλικρινά μετανιώσει.

Το αδίκημα της καταφρόνησης του Δικαστηρίου πρέπει να αντιμετωπίζεται αυστηρά επειδή είναι αδίκημα το οποίο πλήττει την ίδια τη ρίζα του συστήματος Δικαιοσύνης. Σύμφωνα με το επίδικο άρθρο του Ν.14/60.

«(1) Οιονδήποτε πρόσωπον το οποίον-

(α) εντός του οικήματος ένθα διεξάγεται οιαδήποτε δικαστική διαδικασία, ή εντός της περιοχής αυτού, δεικνύει έλλειψιν σεβασμού εν λόγοις ή συμπεριφορά προς ή εν σχέσει με την τοιαύτην διαδικασίαν ή προς οιονδήποτε πρόσωπον ενώπιον του οποίου η τοιαύτη διαδικασία διεξάγεται

..... είναι ένοχον πλημμελήματος, και υπόκειται εις φυλάκισιν διά περίοδον εξ μηνών ή εις πρόστιμον μη υπερβαίνον τας £450 ή εις αμφοτέρας τα ποινάς ταύτας.»

Στις υποθέσεις *Ηλία ν. Αστυνομίας (1998) 2 Α.Α.Δ. 283, Αθανασίου ν. Δημοκρατίας κ.α. (1992) 1 ΑΑΔ 468* ποινή προστίμου κρίθηκε ως η

αρμόζουσα σε περιπτώσεις «ήπιας» έντασης και έκτασης επεισοδίου εντός της αίθουσας του Δικαστηρίου. Αντιθέτως, ποινή φυλάκισης τριών μηνών επικυρώθηκε στην, *Δημοκρατία, Γρηγόρης Σίμου Γρηγορίου ν. (Αρ. 1) (2001) 2 ΑΑΔ 299* στην οποία όμως τα γεγονότα ήταν ουσιωδώς πιο επιβαρυντικά από τα γεγονότα της υπό εξέταση υπόθεσης. Εκεί ο κατηγορούμενος άρχισε να παραφέρεται με αναφορές στους δικαστές της υπόθεσης, στον ανώτερο δικηγόρο που εκπροσωπούσε τη Δημοκρατία αλλά και στη διαδικασία γενικότερα. Στη συνέχεια επιτέθηκε κατά του δικηγόρου της Δημοκρατίας κτυπώντας τον στο πίσω μέρος της κεφαλής και κλωτσώντας τον στην πλάτη.

Στην υπό εξέταση περίπτωση, αδιαμφισβήτητα, η συμπεριφορά του κατηγορουμένου συνιστά καταφρόνηση. Από τα γεγονότα, ως αναντίλεκτα έχουν τεθεί ενώπιον μου από την Υπεράσπιση, προκύπτει ότι αποδέκτης της συμπεριφοράς, αδικαιολόγητης επαναλαμβάνω, του κατηγορουμένου δεν ήταν η έδρα, οι Δικαστές ή το Δικαστήριο γενικά, αλλά το κίνητρό του πήγαζε από την αγανάκτηση που ένοιωθε. Αυτό σε καμία περίπτωση αναφέρεται ως δικαιολογία, καταγράφεται προκειμένου να διαβαθμιστεί και αξιολογηθεί η σοβαρότητα της επίδικης περίπτωσης σε συνάρτηση με την ποινή που θα είναι η αρμόζουσα να επιβληθεί για το αδίκημα αυτό.

Το αδίκημα της δεύτερης κατηγορίας αφορά σε επίθεση κατά αστυνομικού. Τα αδικήματα επιθέσεων θεωρούνται σοβαρά από την ίδια τους τη φύση, εφόσον πρόκειται για πράξεις οι οποίες προκαλούν φόβο και στρέφονται εναντίον της ίδιας της προσωπικότητας, προσβάλλουν την αξιοπρέπεια και πλήττουν το θεμελιώδες δικαίωμα της σωματικής ακεραιότητας (βλ. *Θεοχάρους ν. Αστυνομίας (2008) 2 ΑΑΔ 575, 580*). Είναι, μεταξύ άλλων, για τους πιο πάνω λόγους που η νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου υποδεικνύει την αυστηρότητα με την οποία θα πρέπει να αντιμετωπίζονται (βλ. *ΓΕ ν. Τόγκαλλου (2001) 2 ΑΑΔ 95*). Κατά την επιβολή ποινής στα αδικήματα του άρθρου 244 του Κεφ. 254 εφαρμόζονται ανάλογα κριτήρια με αυτά του αδικήματος της κοινής επίθεσης του άρθρου 242 του Κεφ. 154.

Σύμφωνα με τις αγγλικές κατευθυντήριες γραμμές, για τα αδικήματα του άρθρου 244 (α) και (β), Κεφ. 154, ως προς τον καθορισμό του είδους της ποινής, λαμβάνονται υπόψη ως επιβαρυντικοί παράγοντες στην ποινική ευθύνη κατηγορουμένου, η ύπαρξη προσχεδιασμού, η χρήση όπλου ή αντικειμένου ως όπλο, η πρόθεση πρόκλησης πιο σοβαρής βλάβης από αυτήν που εν τέλει προκλήθηκε, η πρόκληση, σκόπιμα, σοβαρής βλάβης, ο ηγετικός ρόλος κατηγορουμένου σε ομάδα ατόμων και αν το κίνητρο της

επίθεσης σχετιζόταν με το φύλο ή την ηλικία του θύματος. Αν η επίθεση ήταν παρατεταμένη ή κατ' επανάληψη είναι παράγοντες που μπορεί να προσμετρήσουν επιβαρυντικά ως προς την έκταση της προκληθείσας βλάβης. Ως μετριαστικοί παράγοντες επενεργούν, η απουσία προσχεδιασμού, ψυχική ασθένεια, ή απουσία ηγετικού ρόλου από πλευράς κατηγορουμένου στο συμβάν, αν αφορά ομάδα ατόμων, και η μη πρόκληση τραυματισμού στο θύμα (βλ. *σχετικά Archbold, Magistrates' Criminal Court Practice, 2013, par. 13-45, σελ. 764*).

Έχοντας αναφέρει τις πιο πάνω αρχές ακολουθεί υπαγωγή τους στα γεγονότα της περίπτωσης αυτής. Στην υπό εξέταση περίπτωση ο κατηγορούμενος έδρασε κάτω από έντονη ψυχολογική φόρτιση. Δεν είχε προσχεδιάσει επίθεση σε αστυνομικό και το συμβάν της δεύτερης κατηγορίας αφορά κτύπημα σε πλάτη, χωρίς την πρόκληση άλλης περαιτέρω σωματικής βλάβης ή ζημίας. Αν και οι επιθέσεις εναντίον αστυνομικών είναι από τη φύση τους σοβαρές (βλ. *Sentencing in Cyprus, G. M. Pikis, 2^η έκδοση, σελ. 122-123*), τα ίδια τα γεγονότα της υπόθεσης και η απουσία έλλειψης προσχεδιασμού συνιστούν ουσιώδη μετριαστικό παράγοντα (*Θεοχάρους ν. Αστυνομίας (2008) 2 ΑΑΔ 575, 582 και Yeates και άλλος ν. Αστυνομίας (2000) 2 ΑΑΔ 320, Τσιολής ν. Αστυνομίας (1991) 2 ΑΑΔ 194*).

Έχω καταγράψει πιο πάνω τις αρχές εφαρμόζονται κατά την επιμέτρηση της ποινής αδικημάτων όπως αυτά που αντιμετωπίζει ο κατηγορούμενος. Πριν την επιβολή όμως οποιασδήποτε ποινής το Δικαστήριο οφείλει να προβεί σε εξατομίκευση αυτής *Σακαρίδης Κυριάκος και Άλλος ν. Αστυνομίας, (2011) 2 Α.Α.Δ, 272*. Η εξατομίκευση της ποινής σίγουρα δεν απαλείφει τη σοβαρότητα του αδικήματος και δεν οδηγεί σε εξουδετέρωση της αποτελεσματικότητας του νόμου (*Antoniades ν. Police (1986) 2 CLR 21 και Κάττου και Άλλον ν. Αστυνομίας (1991) 2 Α.Α.Δ 498*).

Προς όφελος του κατηγορούμενου λαμβάνω υπόψη μου τα γεγονότα τα οποία περιβάλλουν την υπόθεση αυτή, τα οποία καταδεικνύουν ότι ο κατηγορούμενος ενήργησε κάτω από δύσκολη ψυχολογική κατάσταση και η, εννοείται αδικαιολόγητη, συμπεριφορά του δεν ήταν με σκοπό απαξίωσης του Δικαστηρίου αλλά πήγαζε από την οργή και το πένθος του. Επίσης υπόψη μου λαμβάνω το λευκό ποινικό μητρώο του, τη μεταμέλειά του και τα όσα ανέφερε ο δικηγόρος του για μετριασμό της ποινής του και την παραδοχή του έστω και στο στάδιο αυτό.

Με δεδομένη τη σοβαρότητα των αδικημάτων, τις προβλεπόμενες υπό του Νόμου ποινές, τις αρχές που έχει θέσει η νομολογία αναφορικά με τα αδικήματα αυτής της φύσης, καθώς και την ανάγκη για αποτροπή, λαμβάνοντας όμως υπόψη και σταθμίζοντας κάθε άλλο σχετικό με την επιμέτρηση της ποινής παράγοντα, κρίνω πως η ποινή προστίμου είναι η αρμόζουσα ποινή στην περίπτωση αυτή.

Επιβάλλονται οι ακόλουθες ποινές:

Πρώτη κατηγορία:

Ποινή προστίμου €450

Δεύτερη κατηγορία:

Ποινή προστίμου €250

€120 έξοδα επιδικάζονται εναντίον του κατηγορουμένου.

(Υπ)

Δ. Κωνσταντίνου, Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

